

Over dopen gesproken

In onze gemeente zijn in de afgelopen paar jaar een aantal mensen gedoopt die als kindje ook gedoopt waren. Dat is bijzonder, want er zijn weinig gemeenten in Nederland waar zowel de doop van kinderen als van (jong)volwassenen plaatsvindt. Graag willen we als kerkenraad uitleggen wat het beleid op dit punt in onze gemeente is. En daarbij duidelijk zijn over welke ruimte er wel en niet is. Dat heeft te maken met onze visie op de betekenis van de doop.

In de bijbel tekenen zich twee lijnen af m.b.t. de doop. Deze twee lijnen halen we voor het gemak even wat meer uit elkaar dan in de bijbel zelf gebeurt. Er zijn teksten die nadrukkelijk het accent leggen op Gods verbindende liefde: Hij verbindt zich aan mensen. De doop is een zichtbaar teken bij Gods onvoorwaardelijke en vergevende liefde. Deze teksten en deze lijn horen sterk bij de doop van kinderen. Denk o.a. aan Gen. 17,7: *'Ik sluit een verbond met jou en met jouw nakomelingen...Ik zal jouw God zijn en die van je nakomelingen'*; Hand. 2,39: *'Want voor u geldt deze belofte, evenals voor uw kinderen en voor allen die ver weg zijn en die de Heer, onze God, tot zich zal roepen'*.

De andere lijn is ook duidelijk aanwezig in het oude en nieuwe testament: het accent op bekering en geloof, op wedergeboorte en de keuze voor God. De mens die voor God kiest, degene die zich bekeert tot Jezus Christus, die mag gedoopt worden. Denk hierbij o.a. aan Handelingen 2,38: *'Bekeer je en laat je dopen'*; Marcus 16,16: *'Wie gelooft en gedoopt is, zal worden gered.'* Of denk aan Titus 3,5 waar de doop *'het bad van de wedergeboorte'* wordt genoemd.

Deze twee accenten en lijnen brengt Paulus samen in Romeinen 6,3-4, waar hij zegt: *'Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, ook zelf een nieuw leven te leiden.'*

De eerste lijn is heel favoriet geworden in de gereformeerde traditie. Natuurlijk is daar ook aandacht voor bekering, maar kleine kinderen zijn daar nog te jong voor. Zij worden gedoopt op basis van het verbond van God met ouders en kinderen.

De tweede lijn van geloof en wedergeboorte is dominant geworden in de evangelische en charismatische kerken. Beide accenten en keuzen zijn heel begrijpelijk, maar eigenlijk mis je in beide gevallen ook iets. In de protestantse kerken is de openbare geloofsbelijdenis toegevoegd als een -niet rechtstreeks uit de bijbel af te leiden- handeling. In evangelische en charismatische kerken wilden ze toch iets voor de kleine kinderen doen: en zo groeide daar de praktijk van het opdragen. Eveneens niet rechtstreeks uit de bijbel af te leiden.

De kerkenraad vindt het mooi als beide lijnen en accenten in onze gemeente in beeld komen en recht worden gedaan. Vaak worden ze tussen kerken tegenover elkaar geplaatst. Wij willen als kerkenraad niet dat dat gebeurt. We willen volop recht doen aan Gods beloften en aan zijn liefde, die de eerste liefde is. Daarom staan we achter de doop van jonge kinderen. Tegelijk vinden we het mooi als iemand die belijdenis doet zich daarbij ook wil laten dopen. Zo wordt de andere kant: bekering en geloofskeuze, zichtbaar. Een prachtig teken als werk van God in ons leven.

Dit is niet bedoeld als overdoop of als afzetten tegen de doop als kind. Wel als teken dat in de nieuwtestamentische kerk niet gemist kan worden: (jong)volwassenen die zich bij hun keuze voor God laten dopen. Net zoals de doop van een baby'tje één keer kan, kan ook de doop als (jong)volwassene één keer. Omdat het in beide gevallen een teken van Gods liefde is waar je je leven lang op terug kunt vallen.

We hopen als kerkenraad dat deze toelichting bij een al langer bestaande praktijk verhelderend is. Mocht je vragen hebben of verlangen om je te laten dopen, neem dan contact op met de ouderling pastoraat (Susan) of Jaap.

In hartelijke verbondenheid, de kerkenraad: Elise, Henrik, Jaap, Karel, Meta, Michiel, Sandra, Susan

Oktober 2024